

[Weikop.]

der skal opkræves hos forbrugeren, og i en sådan overgangsperiode vil tekstilindustriens vanskeligheder selvfølgelig blive mindre.

Det er efter min opfattelse afgørende nødvendigt at løse de spørgsmål, jeg her har rejst, og jeg er ikke utilbøjelig til at mene, at løsningen af disse spørgsmål faktisk er en forudsætning for at kunne afhjælpe industriens vanskeligheder og derigennem imødekomme også fagforeningerne.

Så kan man spørge: Men kan de tanker, som her er fremsat, føres ud i livet? Det kan de. Det ærede medlem hr. Aksel Møller var inde derpå, og det har vist sig før, at de kunne praktiseres. Det, det drejer sig om, er, at man vil tage besværet og føre tankerne over på, hvad det praktiske liv kræver. Det kræver naturligvis først og fremmest, at man forsøger at forstå problemet.

Se, jeg hører til dem, der nærer den allerstørste respekt for nationaløkonomer, det gør jeg. Finansministeren, handelsministeren, økonomi- og arbejdsministeren er nationaløkonomer, og der er embedsmænd i priskontrolrådet og varedirektoratet, der er nationaløkonomer og vel er vejledende for regeringen, men alligevel forekommer det mig, som det også er sagt tidligere her i dag, at det er, ligesom den høje regering mangler en islæt af folk, der kender livet bag maskinen. Det er, ligesom man savner en praktisk mand, der slår i bordet og siger, at teori er godt; men forståelse af det praktiske livs vilkår og menneskenes vaner og ønsker skal der også være rum for.

Nu har tekstilarbejderne slået i bordet overfor regeringen, vel at mærke, synes jeg, uden rigtigt at have forstået problemets mange sider. Nu er bolden altså givet op til regeringen. Nu er der som sagt tid til at tænke på, hvilke veje der skal betrædes, ikke blot for regeringen, men også for alle de organisationer, der interesserer sig for disse problemer. Der skal efter min opfattelse en samlet opmarch til i dette meget vigtige spørgsmål, der berører forbrugere og erhverv så stærkt, som tilfældet er. Her burde husmødrenes forbrugerråd, fagforeningerne, Industrirådet, Grosserer-Societetet, Provinshandelskammeret og Butikshandelens Fællesråd, kort sagt samtlige organisationer, mødes og komme med en enig

indstilling. Hvorfor? Fordi det ikke alene ville være meget værdifuldt, men også ville betyde, at kritikken, der udenfor folketinget øves mod de foranstaltninger, der er gennemført, ville få langt større vægt, og der ville, hvad der er det vigtigste, være større chance for at få gennemført det, som forbrugere og erhverv faktisk ønsker på dette område.

Jeg håber derfor, at den høje regering vil tænke over de problemer, som jeg og også det ærede medlem hr. Aksel Møller har rejst, og at den høje regering næste gang vil tænke, før der handles på dette vigtige område.

Kristen Amby: Såvel mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Aksel Møller, som venstres leder, det ærede medlem hr. Erik Eriksen, har i dag i deres politiske indledning fastslået som noget utænkeligt, at der blev skabt en regeringskoalition af det radikale venstre og socialdemokratiet, på grund af disse partiers forskellige indstilling til udenrigs- og forsvarspolitikken, og som noget ulykkeligt, hvis det skulle ske, da der så kunne rejses tvivl om, at Danmark ville vedstå sine indgåede udenrigspolitiske forpligtelser. Jeg behøver vel ikke at sige, at jeg deler dette synspunkt, men rigtignok under den forudsætning, at det radikale venstre fastholder den politik, det hidtil har bekendt sig til i disse forhold. Det behøver jeg ikke at tale mere om; vi ved, hvad det drejer sig om.

Jeg tror dog, jeg har lov til at tvivle om, at det radikale standpunkt kan forblive uændret. Dette standpunkt er jo fremgået af en overbevisning om, at den vestlige verdens politik, særlig som den har fundet udtryk i Parisaftalerne om Vesttysklands oprustning og det vesttyske riges optagelse i NATO, ville vanskeliggøre for ikke at sige hindre, eventuelt helt udelukke den afspænding i verden, der er nødvendig, den afspænding, der må finde sted gennem forhandling mellem øst og vest. Det radikale venstre har ikke kunnet tro, at den vestlige politik var rigtig, den politik, der gik ud på at skabe solidaritet og styrke i den vestlige verden med det dobbelte formål at kunne imødegå en eventuel aggression, som Gud forbyde nogensinde skulle komme, og, som en ligestillet faktor, være i stand til at optage